

prima instanță D. Dulghieru
instanța de apel N. Vascan
E. Clim
E. Fistican

dosarul nr.3ra-923/14

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, prin care apelurile declarate de către Serghei Mocanu și Ministerul Justiției au fost respinse și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 20 iunie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 18 martie 2013, Serghei Mocanu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 02 iunie 2012 a expediat prin intermediul oficiului poștal, în adresa Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, Secția Poliției Rutiere o contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenția din 22 mai 2012, întocmit de agentul constatatator Nicolae Marin în privința lui Serghei Mocanu, în temeiul art. 240 alin. (2) și art. 228 alin. (2) Cod contravențional și deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 800 lei.

Menționează reclamantul că contrar art. 448 alin. (2) Cod contravențional, agentul constatatator a expediat contestația cu dosarul contravențional în Judecătoria Centru mun. Chișinău tocmai la 14 iunie 2012, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012 contestația a fost respinsă.

Susține reclamantul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2013 a fost admis recursul și s-a anulat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 decembrie 2012, cu transmiterea cauzei contravenționale în instanța de fond pentru o nouă examinare, cauza fiind programată pentru judecare abia pentru data de 28 mai 2013.

Consideră că în conformitate cu prevederile art. 454 Cod contravențional, cauza contravențională se judecă în termen de 30 de zile de la data intrării

dosarului în instanță. Astfel, dreptul său la judecarea pricinii în termen rezonabil a fost încălcat.

Prin urmare, solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil și încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantului, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 30000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iunie 2013 acțiunea a fost admisă parțial și a fost constatat faptul încălcării dreptului lui Serghei Mocanu la judecarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale și a fost încasat din contul bugetului de stat în beneficiul lui Serghei Mocanu echivalentul bănesc, cu titlu de prejudiciu moral, în sumă de 1000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013 au fost respinse apelurile declarate de către Serghei Mocanu și Ministerul Justiției și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 octombrie 2013, în termenul prevăzut de lege, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral cu modificarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la suma de 1000 lei până la 15000 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2014 recursul declarat de Serghei Mocanu a fost declarat inadmisibil.

La 18 ianuarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele administrate la actele pricinii.

Consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă casării deoarece conform rigorilor Codului de procedură civilă concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre doar prin probe. Hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri despre circumstanțele cauzei. Hotărârea se bazează doar pe dovezile care au fost prezentate de părți și ceilalți participanți la proces în corespundere cu cerințele art. 53-56 CPC.

Raportînt prevederile art. 239, 373 alin. (1), (4) și (5) CPC la circumstanțele pricinii urmează să constate că instanța de apel verificînd temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe, eronat a interpretat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. De asemenea nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată de Ministerul Justiției.

La fel menționează că prevederile art. 454 Codul contravențional sunt inaplicabile în speța dată. Norma dată face parte din Capitolul VII al Codului contravențional, judecarea cauzei contravenționale în instanță. Aceste prevederi

urmează a fi aplicate prin prisma art. 393 din cod, la caz competența de a examina cauza contravențională a aparținut agentului constator și nu instanței de judecată, respectiv termenul de 30 zile prevăzut de art. 454 Cod contravențional este aplicabil la examinarea cauzei contravenționale de către agentul constator.

În aceste circumstanțe, menționează că pretențiile lui Serghei Mocanu nu se regăsesc în dispozițiile art. 20 alin. (3) CPP. Așadar intimatul Serghei Mocanu nu a depus cerere de accelerare a examinării cauzei conform jurisprudenței naționale.

Reieșind din prevederile art. 2 alin. (2) și art. 5 alin. (2) a Legii precitate consideră că instanța de apel nejustificat a încasat în contul lui Serghei Mocanu suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral pe când putea să decidă simpla constatare a încălcării dreptului, care reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Ministerului Justiției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi